1. במדבר כה

וידבר יהוה אל־משה לאמר: פינחס בן־אלעזר בן־אהרן הכהן
השיב את־חמתי מעל בני־ישראל בקנאו את־קנאתי בתוכם
ולא־כליתי את־בני־ישראל בקנאתי: לכן אמר הנני נתן לו
את־בריתי שלום: והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם
תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על־בני ישראל:

5. במדבר כו סג

סג אלה פקודי משה
ואלעזר הכהן אשר פקדו את־בני ישראל בערבת מואב
סד על ירדן ירחו: ובאלה לא־היה איש מפקודי משה ואהרן
סה הכהן אשר פקדו את־בני ישראל במדבר סיני: כי־אמר יהוה
להם מות ימתו במדבר ולא־נותר מהם איש כי אם־כלב
א בן־יפנה ויהושע בן־נון: ותקרבנה בנות צלפחד
בן־חפר בן־גלעד בן־מכיר בן־מנשה למשפחת מנשה בן־
יוסף ואלה שמות בנתיו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה:
ב ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאם וכל־
ג העדה פתח אהל־מועד לאמר: אבינו מת במדבר והוא לא־
היה בתוך העדה הנועדים על־יהוה בעדת־קרח כי־בחטאו
ד מת ובנים לא־היו לו: למה יגרע שם־אבינו מתוך משפחתו
ה כי אין לו בן תנה־לנו אחזה בתוך אחי אבינו: ויקרב משה
את־משפטן לפני יהוה:

במדבר לו

ו זה הדבר אשר־צוה
יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם תהיינה לנשים אך
ז למשפחת מטה אביהם תהיינה לנשים: ולא־תסב נחלה
לבני ישראל ממטה אל־מטה כי איש בנחלת מטה אבתיו
ח ידבקו בני ישראל: וכל־בת ירשת נחלה ממטות בני ישראל
לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו
ט בני ישראל איש נחלת אבתיו: ולא־תסב נחלה ממטה
י למטה אחר כי־איש בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל: כאשר
יא צוה יהוה את־משה כן עשו בנות צלפחד: ותהיינה מחלה
תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים:

15/ במדבר כז

טו וידבר משה אל־יהוה
טז לאמר: יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל־בשר איש על־העדה:
יז אשר־יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם ואשר
יביאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין־להם רעה:
יח ויאמר יהוה אל־משה קח־לך את־יהושע בן־נון איש אשר־
יט רוח בו וסמכת את־ידך עליו: והעמדת אתו לפני אלעזר
כ הכהן ולפני כל־העדה וצויתה אתו לעיניהם: ונתתה מהודך
כא עליו למען ישמעו כל־עדת בני ישראל: ולפני אלעזר הכהן
יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על־פיו יצאו ועל־
כב פיו יבאו הוא וכל־בני־ישראל אתו וכל־העדה:

4. [illegible]

ב. אמר רבי יהושע בן־לוי, בכל־יום ויום בת־קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה, שכל־מי שאינו עוסק בתורה נקרא נזוף ... והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על־הלחת. אל־תקרא חרות אלא חרות שאין לך בן־חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה וכל־מי שעוסק בתלמוד תורה הרי זה מתעלה שנאמר וממתנה נחליאל ומנחליאל במות:

[illegible]

י [כז, א] ותקרבנה* בנות צלפחד. ״באותו הדור היו הנשים גודרות מה שאנשים פורצים. שכן את מוצא שאמר להן אהרן (שמות לב ב) פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם, ולא רצו הנשים ומחו בבעליהן, שנאמר (שם ג) ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב וגו׳, והנשים לא נשתתפו עמהן במעשה העגל. וכן במרגלים שהוציאו דבה (במדבר יד לו) וישבו וילינו עליו את כל העדה, ועליהם נגזרה גזרה שאמרו (שם יג לא) לא נוכל לעלות, אבל הנשים לא היו עמהם בעצה, שכתוב למעלה מן הפרשה (שם כו סה) כי אמר ה׳ להם מות ימתו במדבר ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפנה, איש ולא אשה, על מה שלא רצו לכנס לארץ, אבל הנשים קרבו לבקש נחלה בארץ. לכך נכתבה פרשה זו סמוך למיתת דור המדבר, שמשם פרצו האנשים וגדרו הנשים.

6. [illegible]

דרש רב עוירא בשכר נשים צדקניות שהיו באותו הדור נגאלו ישראל ממצרים *בשעה שהולכות לשאוב מים הקב״ה מזמן להם דגים קטנים בכדיהן ושואבות מחצה מים ומחצה דגים ובאות ושופתות שתי קדירות אחת של חמין ואחת של דגים ומוליכות אצל בעליהן לשדה ומרחיצות אותן וסכות אותן ומאכילות אותן ומשקות אותן

7. בבא בתרא קכ

אמר רב יהודה אמר שמואל בנות צלפחד הותרו להנשא לכל השבטים שנאמר °לטוב בעיניהם תהיינה לנשים אלא מה אני מקיים °אך למשפחת מטה אביהם תהיינה לנשים עצה טובה השיאן הכתוב שלא ינשאו אלא להגון להן

8. מסכת שבת פט

(אמר) ר׳ יהושע בן לוי מ״ד °וירא העם כי בושש משה אל תקרי בושש אלא באו שש בשעה שעלה משה למרום אמר להן לישראל לסוף ארבעים יום בתחלת שש אני בא לסוף מ׳ יום בא שטן ועירבב את העולם אמר להן משה רבכם היכן הוא אמרו לו עלה למרום אמר להן באו שש ולא השגיחו עליו מת ולא השגיחו עליו הראה להן דמות מטתו והיינו דקאמרי ליה לאהרן °כי זה משה האיש וגו׳:

9. סנהדרין פב׳

נתעלמה ממנו הלכה געו כולם בבכיה והיינו דכתיב °והמה בוכים פתח אוהל מועד וכתיב °וירא פנחס בן אלעזר מה ראה אמר רב *ראה מעשה ונזכר הלכה אמר לו אחי אבי אבא לא כך לימדתני ברדתך מהר סיני *הבועל את כותית קנאין פוגעין בו אמר לו *קריינא דאיגרתא איהו ליהוי פרוונקא ושמואל אמר ראה *שאין °חכמה ואין תבונה ואין עצה נגד ה׳ *כל מקום שיש חילול השם אין חולקין כבוד לרב ר׳ יצחק אמר ר״א ראה שבא מלאך והשחית בעם

סנהדרין [illegible]

בא וחבטן לפני המקום אמר לפניו רבש״ע על אלו יפלו כ״ד אלף מישראל שנאמר °ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף והיינו דכתיב °ויעמד פנחס ויפלל *אמר רבי אלעזר ויתפלל לא נאמר אלא ויפלל מלמד כביכול שעשה פלילות עם קונו

11. [illegible]

...שלום אמת בין הבריות תלוי בשלום כולם עם ה׳. מי שמעז להיאבק עם אויבי הטוב והאמת האלוהית, הרי בעצם מאבקו זה הוא מלוחמי ברית השלום בארץ. מי שכובש את פניו בקרקע למען השלום המדומה עם הבריות ומניח להם לעורר מדנים עם ה׳, הרי בעצם אהבת השלום שלו הוא נעשה חבר לאויבי ברית השלום בארץ. לא אדישות ההמונים, אף לא דמעת הכאב שניגרה כחוסר מעש בפתח המשכן, אלא מעשהו האמיץ של פינחס הוא שהציל את העם והשיב לו את השלום עם ה׳ ותורתו ועל ידי כך החזיר על כנו את היסוד לשלום אמת. וכך קרא ה׳ לברית שנמסרה ללויים בדרך כלל: ״החיים והשלום״: ״בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתנם־לו מורא וייראני ומפני שמי נחת הוא״ (מלאכי ב, ה.)

12. [illegible] משנת הגאולה

אליהו הנביא הוא מלאך הברית, ומלאך השלום, ומלאך הקנאות, — ומגלה את הבריאות השלימה של כלל ישראל. כשאור התורה מופיע בבריאות שלימותו, הוא מתגלה באחדות ישראל שבכח קדושת ארץ ישראל. מתאחדים צעירים וזקנים, אבות ובנים, של כל הדורות שבישראל.

כל כמה שמתגלית השתלבות הדורות, מתגלה יותר אור התורה, ותוקפה של תורה, בכל מדרגות התורה, ויותר ויותר אנו זוכים מתוך כך, לאור חדש על ציון המאיר בתוכנו, ומתוכנו, לכל כלל ישראל, ולהרגשת עוצמת הבראתנו ותחייתנו מחדש באור תורה, בהתחדשותה בארץ ישראל, במרכזיותה שבירושלים ועל כל העם והארץ, להופעת אליהו הנביא עם מלך המשיח.

14. [illegible]

אלהי הרוחות. למה נאמר כך אמר לפניו רבש״ע גלוי וידוע לפניך דעתו של כל אחד ואחד ואינן דומין זה לזה מנה עליהם מנהיג שיהא סובל כל אחד ואחד לפי דעתו: (יז) אשר יצא לפניהם. לא כדרך מלכי האומות שיושבים בבתיהם ומשלחין את חיילותיהם למלחמה אלא כמו שעשיתי אני שנלחמתי בסיחון ועוג שנאמר (במדבר כא) אל תירא אותו. וכדרך שעשה יהושע שנאמר (יהושע ה) וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה וגו׳. וכן בדוד הוא אומר (ש״א יח) כי הוא יוצא ובא לפניהם. יוצא בראש ונכנס בראש: ואשר יוציאם. בזכיותיו: ואשר יביאם. בזכיותיו. ד״א ואשר יביאם שלא תעשה לו כדרך שאתה עושה לי שאיני מכניסן לארץ: (יח) קח לך. קחנו בדברים אשריך שזכית להנהיג בניו של מקום: לך. את שבדוק לך את זה אתה מכיר: אשר רוח בו. כאשר שאלת שיוכל להלוך כנגד רוחו של כל אחד ואחד: וסמכת את ידך עליו. תן לו מתורגמן שידרוש בחייך שלא יאמרו עליו לא הי׳ לו להרים ראש בימי משה: וצויתה אתו. על ישראל דע שטרחנין הם סרבנים הם ע״מ שתקבל עליך:

[illegible] ירמיה ב׳

ויהי דבר־יהוה אלי
לאמר: הלך וקראת באזני ירושלם לאמר כה אמר יהוה
זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כלולתיך לכתך אחרי
במדבר בארץ לא זרועה: קדש ישראל ליהוה ראשית
תבואתה כל־אכליו יאשמו רעה תבא אליהם נ׳
יהוה:

2. מלכים א׳ יח

כא ויגש אליהו אל־כל־העם
ויאמר עד־מתי אתם פסחים על־שתי הסעפים אם־יהוה
האלהים לכו אחריו ואם־הבעל לכו אחריו ולא־ענו העם
מו אתו דבר: ויד־יהוה היתה אל־אליהו וישנס
מתניו וירץ לפני אחאב עד־באכה יזרעאלה:

מלכים א׳ יט

ה וישכב
ויישן תחת רתם אחד והנה־זה מלאך נגע בו ויאמר לו קום
ו אכול: ויבט והנה מראשתיו עגת רצפים וצפחת מים ויאכל
ז וישת וישב וישכב: וישב מלאך יהוה שנית ויגע־בו ויאמר
ח קום אכל כי רב ממך הדרך: ויקם ויאכל וישתה וילך
בכח האכילה ההיא ארבעים יום וארבעים לילה עד הר
ט האלהים חרב: ויבא־שם אל־המערה וילן שם והנה דבר־
יהוה אליו ויאמר לו מה־לך פה אליהו: ויאמר קנא קנאתי
ליהוה אלהי צבאות כי־עזבו בריתך בני ישראל את־
מזבחתיך הרסו ואת־נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי
יא ויבקשו את־נפשי לקחתה: ויאמר צא ועמדת בהר לפני
יהוה והנה יהוה עבר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר
סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח רעש לא ברעש
יב יהוה: ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול
יג דממה דקה: ויהי כשמע אליהו וילט פניו באדרתו
ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה־לך
יד פה אליהו: ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות
כי־עזבו בריתך בני ישראל את־מזבחתיך הרסו ואת־
נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את־נפשי
טו לקחתה: ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרכך
מדברה דמשק ובאת ומשחת את־חזאל למלך על־ארם:
טז ואת יהוא בן־נמשי תמשח למלך על־ישראל ואת־אלישע
בן־שפט מאבל מחולה תמשח לנביא תחתיך:

ירמיה א׳

ו ויאמר אהה אדני יהוה הנה לא־ידעתי דבר
ז כי־נער אנכי: ויאמר יהוה אלי אל־תאמר נער אנכי כי על־
ח כל־אשר אשלחך תלך ואת כל־אשר אצוך תדבר: אל־
ט תירא מפניהם כי־אתך אני להצלך נאם־יהוה:
יז [illegible] ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת
אליהם את כל־אשר אנכי אצוך אל־תחת מפניהם פן־
יח אחתך לפניהם: ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד
ברזל ולחמות נחשת על־כל־הארץ למלכי יהודה לשריה
יט לכהניה ולעם הארץ: ונלחמו אליך ולא־יוכלו לך כי־אתך
אני נאם־יהוה להצילך: